

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą ta apimtimi, kuria jame subsidijos, išmokėtos Caremar, Toremar, Siremar ir Saremar už viešosios paslaugos išipareigojimus, pripažįstamos pagalba, numatyta Sutarties 87 straipsnyje;
- arba panaikinti ginčijamą sprendimą ta apimtimi, kuria jame subsidijos, išmokėtos Caremar, Toremar, Siremar ir Saremar už viešosios paslaugos išipareigojimus, pripažįstamos nauja, o ne esančia pagalba;
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Teisiniai pagrindai ir argumentai yra panašūs į tuos, kurie nurodyti byloje T-265/04 (Adriatica di Navigazione/Komisija) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta ES Oficialiajame leidinyje.

**Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén
2004 m. liepos 22 d. pareikštas ieškinys Europos Sąjungos
Tarybą**

(Byla T-295/04)

(2004/C 251/49)

(Bylos kalba: ispanų)

2004 m. liepos 22 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Jaén (Ispanija), atstovaujamo advokato José Francisco Vázquez Medina, įrašyto į Jaén advokatų sąrašus, ieškinys Europos Sąjungos Tarybai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ipso jure Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/04 1 straipsnio 7 punktą;
- atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas pirmiau nurodytą nuostatą ginčija ta apimtimi, kuria ši nuostata, siekiant nustatyti tiesioginę pagalbą gamintojams, šalia trejų visiems žemės ūkio sektoriams planuojamų prekybos metų (2000 – 2001 m., 2002 – 2003 m. ir 2002 – 2003m.), išimtinai alyvuogių aliejaus sektoriaus atžvilgiu pridedami 1999 – 2000 m. prekybos metai.

Grįsdamas savo ieškinį, pareiškėjas teigia, kad nuostata nebuvo motyvuota ir todėl pažeidžia pareigą motyvuoti aktus, be to, ji yra diskriminacinė kai kurių regionų ir daugelio ūkininkų atžvilgiu, kadangi gamyba Andalūzijoje, o ypač Jaén, 1999 – 2000 m. buvo labai nedidelė. Todėl dėl aplinkybės, kad apskaičiuojant pagalbą atsižvelgiama į minėtus prekybos metus, Jaén,

Cordoue ir Grenade alyvuogių aliejaus gamintojai patiria didelę ekonominę žalą ir diskriminaciją.

**Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos ir
Antonio Parras Rosa 2004 m. liepos 22 d. pareikštas
ieškinys Europos Sąjungos Tarybai**

(Byla T-297/04)

(2004/C 251/50)

(Bylos kalba: ispanų)

2004 m. liepos 22 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos ir Antonio Parras Rosa, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Jaén (Ispanija), atstovaujamo advokato D. José Francisco Vázquez Medina, įrašyto į advokatų sąrašą Jaén, ieškinys Europos Sąjungos Tarybai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ipso jure Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/04 1 straipsnio 7 punktą;
- atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai yra tie patys, kaip ir byloje T-295/04.

**Italijos Respublikos 2004 m. liepos 22 d. pareikštas
ieškinys Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-304/04)

(2004/C 251/51)

(Bylos kalba: italų)

2004 m. liepos 22 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Italijos Respublikos, atstovaujamos avvocato dello Stato Antonio Cingolo, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2000 m. gegužės 19 d. Komisijos sprendimą C(2004) 1812, kuriuo Italijos valstybės pagalba (pagal 1981 m. įstatymą Nr. 394) WAM SpA suteikiant paskolą 1996 m. balandžio 24 d. 103313,20 EUR ir 2000 m. lapkričio 9 d. 106366,60 EUR sumažintomis palūkanomis (valstybės pagalba Nr. C 4/2003/(ex NN 102/2002), pripažįstama neteisėta;

— panaikinti bet kokias kitas susijusias ar numanomas priemones, kurios gali egzistuoti ir priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Italijos Respublika kreipėsi į Pirmosios instancijos teismą, ginčydamą 2004 m. gegužės 19 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą C(2004) 1812, kuriuo Italijos suteikta valstybės pagalba (pagal 1981 m. įstatymą Nr. 394) WAM SpA suteikiant paskolą 1996 m. balandžio 24 d. 103313,20 EUR ir 2000 m. lapkričio 9 d. 106366,60 EUR sumažintomis palūkanomis (valstybės pagalba Nr. C 4/2003/(ex NN 102/2002), pripažįstama neteisėta, nurodant ją išieškoti. 1981 m. įstatymas Nr. 394 remia, inter alia, Italijos įmones steigiančias dukterines bendroves, atstovybes, parduotuves ir sandėlius.

Italijos Respublika savo reikalavimus grindžia:

- A. Pagrindinių procedūros reikalavimų dėl teisės į gynybą, skaidrumo principo, teisės būti išklaustytam principo, kadangi Komisija, vykstant nagrinėjimo procedūrai, neišsiuntė Italijai skundo kopijos, pažeidimu.
- B. Pagrindinių procedūros reikalavimų dėl teisės į gynybą ir motyvavimo trūkumas dėl preliminarų tyrimo nepradėjimo pažeidimu, kadangi Komisija neatliko būtino tyrimo dėl skundo ir vėlesnių priemonių, naudodamasi jai reglamento Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ suteiktais įgaliojimais.
- C. Komisija padaryta klaida kvalifikuojant faktines aplinkybes ir pažeidė Reglamento Nr. 69/2001 ⁽²⁾ bei Reglamento 70/2001 ⁽³⁾ 1 straipsnio b punkto pažeidimu, kadangi nagrinėjama pagalba buvo kvalifikuota kaip „pagalba veiklai, susijusiai su eksportu“.
- D. Teisėtų lūkesčių bei geros valios principų pažeidimu, kadangi Komisija ginčijo atsakymą pranešti apie valstybės

pagalbą, nors tai atitiko nacionalinį įstatymą Nr. 394/81. Kita vertus, nagrinėjamos pagalbos tikslas nėra tiesiogiai susijęs su eksportu, net jei jos pagrindinis tikslas yra internacionalizacija kuriant gamyklas užsienyje.

- E. EB sutarties 87 ir kitų straipsnių ir nepakankamo motyvavimo pažeidimu. Tvirtinama, kad ginčijamame sprendime Komisija nepaaiškina, kodėl ir kokia apimtimi teikiama nagrinėjama pagalba, kuri yra asmeninė ir pakankamai mažos sumos, kad galėtų paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą. Taip pat atsakovas nepaaiškina kokiais įrodymais grindžia savo tvirtinimą, kad iškraipoma konkurencija Bendrijos viduje, visų pirma atsižvelgiant į pagalbą, kuri yra pakankamai riboto masto.
- F. Reglamento Nr. 69/2001 4 straipsnio ir taip pat nepakankamo motyvavimo pažeidimu, kadangi Komisija taikė šią nuostatą atgaline data faktinėms aplinkybėms, kurioms buvo taikomos anksčiau galioję taisyklės.
- G. Nepakankamu motyvavimu, nelogiškumu, nešališkumo principo pažeidimu ir Reglamento Nr. 69/2001 bei Reglamento Nr. 70/2001 neteisingu taikymu, kadangi Komisija pakoregavo pagalbos mastą, pagal požymius, kurie turi būti vertinami kaip nesvarbūs ir klaidingi.

⁽¹⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999 nustatantis išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

⁽²⁾ 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo de minimis valstybės pagalbai (OL L 10, 2001 1 13, p. 30).

⁽³⁾ 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms (2001 m. sausio 13 d. OL L 10, p. 30)